

عنوان مقاله:

عصاره آبی- الکی مریم گلی (Salvia officinalis) بر تغییرات تعداد سلول های زاینده بافت بیضه در موش صحرایی نر بالغ دیابتی

محل انتشار:

دانشور پزشکی (نشریه پژوهشی پایه و بالینی)، دوره 24، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم میرچناری - کارشناسی ارشد سلولی تکوینی - گروه زیست شناسی، واحد کازرون، دانشگاه آزاد اسلامی، کازرون، ایران

مختار مختاری - دانشیار فیزیولوژی - گروه زیست شناسی، واحد کازرون، دانشگاه آزاد اسلامی، کازرون، ایران

مهرداد شریعتی - دانشیار زیست شناسی سلولی و تکوینی - گروه زیست شناسی، واحد کازرون، دانشگاه آزاد اسلامی، کازرون، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: دیابت قندی با ایجاد استرس اکسیداتیو، آسیب های متابولیسمی متعددی در بیضه ها ایجاد می کند. این مطالعه با هدف پیشگیری از خواص آنتی اکسیدانی مریم گلی بر آسیب بافتی بیضه در موش های صحرایی نر دیابتی شده با استرپتوزوتوسین مورد بررسی قرار گرفت. مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، ۵۰ سر موش صحرایی نر بالغ از نژاد ویستار به ۵ گروه ۱۰ تایی تقسیم شد: گروه کنترل، دریافت کننده آب و غذا؛ گروه دیابتی، دریافت کننده ۶۰ mg/kg استرپتوزوتوسین؛ گروه کنترل، تحت تیمار مریم گلی با دوز mg/kg ۴۰۰؛ گروه دیابتی، تحت تیمار مریم گلی با دوز mg/kg ۲۰۰ و گروه دیابتی تحت تیمار مریم گلی با دوز mg/kg ۴۰۰ بودند. پس از ۲۸ روز، بیضه ها نیز بلافاصله خارج گشته و پس از تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی با روش هماتوکسیلین آئوزین مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج: مقایسه مقاطع بافتی نشان داد تعداد سلول های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت، اسپرماتید، لاپدید و سرتولی در گروه دیابتی نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری را نشان می دهد. در مقایسه گروه کنترل تحت تیمار نسبت به گروه کنترل تعداد این سلول ها (به جز سرتولی) افزایش معنی داری را نشان می دهد. تعداد این سلول ها در گروه های دیابتی تحت تیمار (۴۰۰mg/kg) نسبت به گروه دیابتی افزایش معنی داری را نشان می دهد (P < ۰/۰۵). نتیجه گیری: ترکیبات آنتی اکسیدانی موجود در عصاره مریم گلی در کاهش عوارض فرایند اسپرماتوژنز ناشی از دیابت در موش صحرایی موثر است.

کلمات کلیدی:

مریم گلی، دیابت، بیضه، موش صحرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1799894>

